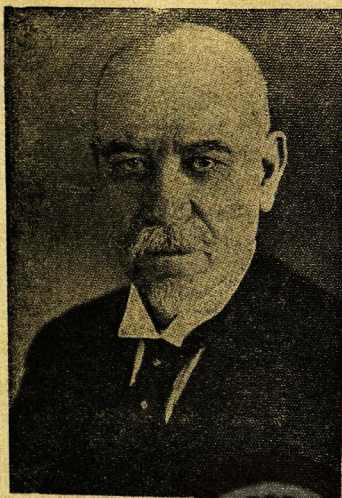

Георги Пенчевъ

Роденъ въ Севлиево на 13. I. 1870 год. отъ бедни родители. Първоначалното си образование получава въ родния си градъ, а сръдното въ Габровската гимназия. Презъ 1889 година става учителъ и учителствувалъ въ Севлиево, Преславъ, Шуменъ и Елхово, а следъ това въ Анхиало, Сухиндолъ, Варна и Плѣвенъ. Билъ окр. училищенъ инспекторъ презъ уч. 1890/91, 1891/92 и 1892/93 г. въ Сливенъ и Шуменъ.

Той най-много грижи е положилъ и най-много борби е водилъ за закрѣпването на новосъздадения учителски съюзъ, като е билъ на страната на по-младитѣ, на матрозитѣ, противъ по-старитѣ и ръководителитѣ на съюза Р. В.

Радевъ и Ц. Сталийски. Презъ 1897 година става разцѣплението и на III конгресъ се избира новъ управителенъ съветъ, въ който влиза и Георги Пенчевъ и почватъ второ издание на „Учителски другаръ“. При финансирането и администрирането на тоя учителски вестникъ той е вземалъ най-активно участие, додето течението на „матрозитѣ“ учители противъ „капитанитѣ“ учители се наложи и е приело съюзната каса. Тогава Г. Пенчевъ по убеждение е билъ социалистъ (широкъ) и въ тоя духъ постоянно и редовно е ръководилъ учителскитѣ конгреси, на които той е билъ постоянно избранъ за председателъ като по-опитенъ, по-практиченъ и по-умѣренъ. Въ тоя съюзъ той води борба срещу учителѣ-радикали, които искатъ да превзематъ съюза, а следъ разцѣплението на социалиститѣ презъ 1905 година борба противъ „тѣснитѣ“ учители, които се отцѣпили и излизатъ съ в. „Учителска искра“. Презъ 1907 година правителството разтурва съюза и увольнява Г. Пенчевъ, като учителъ въ Варненската гимназия. Билъ народенъ представителъ на XXI и XXII обикновено народно събрание, напуска учителството презъ 1920 г. и постѣпва въ Кооперативна централа „Напредъ“ — София, на която е основателъ.

Георги Пенчевъ пръвъ въ България организира учителството въ професионални дружества и пръвъ въвежда въ училищата, дето учителствувалъ, футболнитѣ упражнения и игри. За тая цель той трѣбвало да обиколи много градове и да срѣщне много противници.